

juro gemerský

Hodina,

keď sa
samovražda
stala riešením

zbierka poviedok

**Hodina,
keď sa samovražda stala riešením**

(zbierka poviedok)

Juro Gemerský

Obsah:

1.Mysliteľ	1
2.Neskoro	7
3.Opera	13
4.Bezpečie	19
5.Rodina T	25
6.Rady	31
7.Hodina, keď sa samovražda stala riešením ...	37
8.Vesmírna pištoľ číslo deväť	43
9.Dobročinnosť	49
10.Zlom	55
11.Priatelia	61
12.Kázeň	67
13.Smrтка	73
14.Zmena	79

MYSLITEĽ

" Musím to nejako urobiť.

Lenže ako?

To nebude také ľahké.

Ale predsa... Mohol by som... hádam nie...

No čo keby som verejne vystúpil?

To by som mohol urobiť, napokon, bolo by to pre blaho všetkých.

Ibaže, čo ak ma nik nebude počúvať?

Čo by sa s tým dalo robiť?

Mal by som si vynútiť pozornosť.

Ako?

Veru, nebude to ľahké.

Mohol by som sa opásať granátmi a tak... ale nie, to je hlúposť.

Čo uniesť lietadlo?

Ani to nie, všetci by ma považovali za šialenca.

Nikto by ma nebral vážne.

Keby ma tak vypočuli...

Ibaže ma asi nevypočujú.

Mal by som prehovoriť niekde, kde by bolo čo možno najviac ľudí.
Snáď na nejakom verejnom zhromaždení...
No z každého by ma vyhodili.
Niekomu prísť na zhromaždenie a začať tam prednášať...
To nie, mal by som si zorganizovať vlastné.
Lenže na to ľudia iste neprídu.
Iste ich nepríde veľa.
Iba ak by som vyhlásil... Snáď by pomohli nejaké lákadlá...
Na to si ľudia potrpia.
No vlastné blaho je im ukradnuté.
To preto, lebo nevedia...!
A práve preto im to treba povedať.
Musím s tým vystúpiť...
Hádam by pomohol šikovne sformulovaný úvod...
To by mohlo pomôcť.
No aj tak mnohí odídu.
To by chcelo šikovne sformulovať aj zvyšok.
Ťažké...
Mal by som si to poriadne premyslieť.
S tým bude veľa práce.
Rozhodne to nebude ľahké.
A keby som to aj napísal, podstatné by v tom iste zaniklo.
Nie, písať to nebudem.
Stačí, keď tých niekoľko myšlienok poviem rovno z hlavy.
Aj tak nikto nespozná rozdiel.
Áno, urobím to tak.
Len tí ľudia...
Kde vziať viac ľudí...?
Ako ich primäť, aby ma vypočuli?
Samé ťažké otázky!
Budem si to musieť dobre premyslieť.
Mal by som si vyhotoviť nejaký plán ...
Vlastne ani netreba, stačí si to pamätať.
Veď uvidíme...
Takže ako získať viac ľudí...?
To je teda problém.
Veru, nebude to jednoduché, hádam sa pri tom aj zapotím.
Ale k veci...

Takže, ako na to?
Ako zhromaždiť dav?
Dav by sa mohol zísť pri nejakej príležitosti.
Samozrejme, nemôže to byť nehoda alebo nejaký škandálík.
To by sa ľudia zišli a keby sa už nebolo na čo dívať, rozišli by sa.
Čo rozposlať pozvánky?
Lenže komu?
Prílišné vyberanie by asi neviedlo nikam.
Mohol by som však pozvať nejakých učencov...
Uvidíme.
Hlavne aby tam bolo čo najviac ľudí.
Hm, kde je tak veľa ľudí?
Mesto!
A čo ďalej?
V mestách bývajú námestia...
To je nanič.
Bolo by iste zbytočné postaviť sa na námestie alebo do parku a začať rečniť.
Považovali by ma za potulného kazateľa.
Určite by som nezískal poslucháčov.
A keby aj, nepochopili by.
Nebolo by nijakej podpory.
V každom prípade by som to tým len zabil.
Veru nie, potrebujem pre tie myšlienky iné pozadie.
Niečo hlbšie...
Snáď rozhlas?
Áno, rozhlas by bol dobrý.
Ibaže, ako sa dostať do vysielania?
Ani to nebude ľahké.
Rozhlas je však výborný nápad.
Nikto ma neuvidí a budú ma počuť milióny.
Naozaj skvelé!
Taký dobrý nápad, to sa mi dlho nestalo...
Teraz už musím len vymyslieť, ako sa tam dostať.
Mohol by som si to nejako zariadiť?
Istotne mohol, no ako?
Požiadaj niektorú stanicu o priestor?
Dali by mi ho?
To je otázka.

Mnohí iste nie, to je isté.
Mal by som to niečím podložiť.
Čím?
Čím podoprieť svoje tvrdenia?
Nemám tam niekde nejakého známeho?
Nad tým budem musieť popremýšľať.
Mohlo by sa voľačo nájsť...
Alebo, kto stojí nad stanicami...?
Nejaký dobrý známy...
Mám takého?
Musím porozmýšľať.
Hádam z ministerstva...
Prípadne by som mohol vystúpiť v televízii.
Tam by som mohol na divákov pôsobiť aj gestami.
To by šlo, dal by sa tam vyjadriť nejaký vhodný postoj.
Isteže, mal by som si pripraviť nejaké podklady.
Prírodzene, bez podkladov sa nedá ísť ani do rádia.
A mal by som popri premýšľaní robiť niečo užitočné.
Čo tak podklady?
Pripraviť ich by nemalo byť ťažké.
V prvom rade si musím vytvoriť osnovu...
Potom to už pôjde ako po masle.
To by sa dalo urobiť...
Takže, kde začať?
Ešte by som mal premýšľať nad nejakým spôsobom...
Dostať sa do rádia, alebo do televízie nebude jednoduché.
To bude jednoduchšie vytvoriť ten plán.
Teda podklady...
V prvom rade úvod.
Úvod a potom načrtnem hlavnú myšlienku.
Iste, nepôjdem priamo k veci, musím vysvetliť prečo o tom hovorím a čo tým sledujem a po tom príde hlavná myšlienka.
Musím vyzdvihnúť jej hodnotu.
Potom by som mal presvedčiť poslucháčov, že to jediné riešenie.
Musia mi uveriť, pretože inak by to bolo zbytočné.
Neskôr by som mal tvrdenie podoprieť dôkazmi.
Potom by som ešte raz vyslovil dôvody, pre ktoré je potrebné brať vec v úvahu a napokon by som všetko zhrnul...

Mohol by som ešte niečo dodať...
Napríklad apelovať na rozum poslucháčov, či divákov...
To by mohlo ísť.
Takže asi takúto osnovu potrebujem.
Čo ďalej?
Ten spôsob...
Známeho nemám.
Je to škoda, ale premýšľať nad tým dlhšie, to by nemalo cenu.
No a čo vhodný typ relácie?
Áno, nájsť taký a zabezpečiť si účasť!
Výborný nápad.
Hneď sa pozriem...
Takže tu to máme.
Je to, je to... je taký.
Mal by som tam zatelefonovať a dohodnúť sa.
Prinajlepšom by som mal o tom zistiť viac.
To bol naozaj skvelý nápad...
Teda treba zistiť, čo sa dá a čo nie.
Hneď potom si môžem vypracovať plán...
Popremýšľam, ako to urobím a bude to!
To už, keď mám všetko ostatné, bude hračka.
Snáď to nehorí...
Hlavne musím mať ten plán.
A plán si urobím raz-dva.
Potom by som si mohol odpočinúť, nabrať síl.
To bude dôležité, nabrať sily...
Napokon, zisťovať ako sa veci majú budem asi až zajtra.
Dnes už to nebude stáť za nič.
V každom prípade je už veľa hodín.
Keby som aj niečo zistil, predsa tým nič nezískam.
Stačí to vedieť zajtra.
Veru, nebudem si dnes pliesť hlavu.
Dnes si vypracujem plán.
A mal by som ho mať ešte predtým, než sa pôjdem navečerať.
Pokúsím sa, iste to nebude ťažké.
Vlastne to môže byť aj teraz.
Takže, nájdem si v zozname telefónne číslo...
Potom tam zavolám.

Potrebujem sa zhovárať s nejakým riaditeľom.
Hocikto iný by mi nepovedal nič.
Taký riaditeľ to bude vedieť najlepšie...
Zistím si, či niečo také existuje.
Ak nie, nevadí, zavolám inam.
Pokiaľ áno, zistím podrobnosti.
Hneď nato zavolám tomu, kto je v tej veci schopný niečo robiť.
Dohodnem sa s ním, predostriem mu svoje požiadavky.
Ak by nesúhlasil, musím ho presvedčiť.
Na to, že presvedčím jeho nadriadeného sa spoliehať nemôžem.
A už vôbec nie na to, že sa mi to podarí pri inej stanici.
Tak by to nešlo...
Presvedčím ich a dohodnem si termín.
Urobím čo treba a celý svet sa dozvie...
Takmer by som bol zabudol!
Ešte pred tým všetkým si musím urobiť rozhlasových zoznam staníc.
Alebo televíznych?
Najlepšie oboch.
Takže ten si urobím po večeri...
S televíziou to bude také isté.
Zavolať, presvedčiť sa, presvedčiť ich a...
V poriadku.
Teraz by som to mal ešte raz celé prejsť.
Snáď je to bez chyby...
Takže zoznam, telefónny zoznam, telefón riaditeľovi, telefón kvôli relácii...
Nakoniec mi treba prejav.
Musím si ho napísať.
Ale to počká, až budem vedieť čo a ako.
Skôr sa neoplatí robiť nič.
Teda to by bolo, keby...
Hlavné je, že to už mám z krku!
A zajtra budem mať pokoj aj od toho zvyšku.
A možno si ten prejav napíšem už zajtra.
Keby sa mi to tak podarilo...
Hádám mi do cesty nepríde nič také...
Snáď sa to podarí v poriadku...
Tak a teraz si už môžem ísť urobiť večeru."